

OBSAH

I / ATMOSFÉRY

Račte se tvářit hezky zoufale... / 8

Jsem malíř, mokrý čas, jenž prší na šafrán... / 9

Vždyť je tak blízko den, jenž řekne dosti, dosti... / 10

Větrná psice skáče přes ohradu... / 11

V pokojíku zavonělo slunce... / 12

Kotník bys pil a nárt jak jazyk sterých vln... / 14

ZDLOUHAVĚ UPLYNE BEZBARVÝ CHLADNÝ DEN / 15

Jen račte, pane básníku, v klavíře hnízdí kosi... / 16

Teď někdo v Telči jde sám spícím náměstím... / 17

Jen tím se těším, že můj čich... / 18

Mluvím jak průvodce, ať tedy řeknu dále... / 19

Ve starém pokoji, kde zraní každá věc... / 20

Chumelí hustě... / 21

Jiskřivá čepel vlasů šermuje v slunečním světle... / 22

SVĚT U JEZERA / 23

JITŘENKA / 24

Jež mívá, mívá jen a ještě zarmoutí... / 25

Ta čára v parku mlh... / 26

MALÉ ZÁTIŠÍ / 27

Jsem se svým přítelem v Zahradě seminářské... / 28

Bude brzo zima jsme na Hradčanském náměstí... / 29

Neboť když bludná má se vykoupiti... / 30

Nic nevím, ničemu nerozumím... / 31

MALÁ VESELÁ PÍSEŇ / 32

Podzimní procházky, jež kdosi zaklikatil... / 33

Když jsem dnes okouzlen vytáhl z domu paty... / 34

Ó zmatku slov, ó názvy, názvy bez obrysů... / 35

KARNEVAL / 36

Jitro už dozrálo a park byl zalidněn... / 37

Když jsem šel k nádraží do čtvrti již mám rád... / 38

Ale pak vidím už zahrady zelinářů... / 39

Tak mnoho atmosfér mi vniklo do duše... / 40

Ulicí šíří se pach jídla z kuchyní... / 41

Tak malíř ví, že koně, blesky, štávu... / 42

Zase bude štáva jarních ptáků zrát... / 43

Ve starém divadélku... / 44

Slyš, vítr zlověstný zafičel korunami... / 45

A nic se nedělo, jen vítr začal hnát... / 46

Jen chvíli ještě jít, nevěda, klopytaje... / 47

A PŘECE... / 48

Z těch malých příběhů mě nejvíc rozveselí... / 49

Je slyšet ženy jako dým, jenž stoupá ze zahrady... / 50

Když zvoní zvony večerního míru... / 51

JARO NA LAVIČCE V PARKU / 52

POHLED K PODZIMNÍMU NEBI / 53

Ach, kam se táhne tento kalný den... / 54

II / KLEMPÍŘSTVÍ JITRA

Léon-Paul Fargue ležel na písku... / 58

Děšť ustal... / 59

HAVAJ / 60

VÁNICE / 61

DOKONALÁ SURREALISTICKÁ BÁSEŇ / 62

Věděl jsem svoji pravdu až mě bolela... / 63

A brukot orchestru kterým se začínala tma... / 64

Když slyším ráno harašení vlnitého plechu... / 65

PRVNÍ ZPĚV / 67

Velký hmoždíř tluče hokynářské krámy... / 68

I ty mi unikáš, i ty se často ztrácíš kdesi v dálece... / 69

Ale jaro utkalo úprkem... / 70

Na mlýnském kole opuštěný vodník... / 71

Rozložen mezi bednami jako Julius... / 72

Četl jsem báseň Karla Brušáka Podzimní den... / 73

SEN O MRTVÉM PŘÍTELI / 74

Stůj poslouchej mě počkej chvíličku... / 75

Jazyky křemene... / 76

Noc přecházela neslyšně prameny exaltace... / 77

Maminka prala... / 78

PODZIM ANEBO OPAKOVÁNÍ / 79

Podzimní pondělky kdy soumrak nezačíná nekončí... / 81

Náš František se už tak hezky směje... / 82

Příští odjezd parníku Saturnia z Marseille... / 83

RYBY / 84

KDYŽ JSEM ŠEL DOLŮ KE STANICI / 85

III / V RODINĚ NYMFY TETY JELENA

HUDBA / 88

Karfiol zůstal stát na střeše nemocnice... / 89

HÁDANKA / 90

MÁJ I / 91

MÁJ II / 92
TO MĚSTO TO / 93
DVORKY / 94
BARVY / 95
PŘÍSLOVÍ / 96
MUŽ S PÁSKOU NA VOUSY / 97
CHLEBA / 98
RUSKO / 99
Opona ještě nepadla... / 100
Každý má chyby, ale co by... / 101
VERŠ / 101
LES / 101
SÝR / 102
Brunšvické zahrady. Tak blízko Piccadilly... / 103
ČERVENOVÝ ROJ... / 104
JINÁ KÁVA... / 105
ŠLECHTA... / 106

IV / SLYŠÍM KROKY A TO JE BŮH

Hle moje zahrada, ta kvetoucí, ta smělá... / 110
Slýcháme někdy v kvásku... / 112
Když jsem se dověděl v svém mozku... / 113

DOSLOV / 116

DOKUMENTY / 121

EDIČNÍ POZNÁMKA / 130